

ԱՆՆԱ ԲԱՔՈՒՋՅԱՆ

Մտորումներ

Երանի քամու ձեռքերը հասնեին հոգուս ու քշեին տխրությունս... Քամին անհասցե դեգերումների մեջ այդպես էլ իմ հասցեն չիմացավ, իսկ ես դեռ սպասում եմ նրա շոյանքին ու մխիթարությանը: Երբեմն էլ աղաչում եմ, որ ոռնա ու դառնա իմ գրուցակիցը: Չկա մի բառ, որ մխիթարի ինձ... Բառերը հոգուս ցավին դիպչելով անհանում են՝ չկարողանալով ներխուժել հոգուս ընդերքը... Սրտիս թույլ զարկերը միայն մի բան են նոտագրում, որ հոգնել են կորցնելուց...

26.04.24

ԱԽՈՒՐՅԱՆ